

Doge Andrea Dandolo, Lorenzo de' Monaci, R. Caresini, Antonio Morosini, Zorzi Dolfin, G. G. Caroldo, Marino Sanudo. As for the anonymous chronicles, so far only those known by the names of *Altinate* chronicle, *Annales Venetici Breves*, *Historia Ducum Venetorum*, *Venetiarum Historia* and the chronicle attributed to Enrico Dandolo had a similar fate, and that was mainly due to their age – up to the 14th century. As for the anonymous chronicle attributed to A. Navagero, it was edited only because it was assumed that it belonged to the “official historiographer” bearing this name³⁶.

Yet, in addition to the signed chronicles, a vital contribution to my investigation was brought by the anonymous chronicles subsequent to the 14th century. As Marco Foscarini, future Doge, observed in the 18th century: “*Ma le cronache di questa città rimasero senza nome, perchè gli uomini di essa non si presero cura di farle conoscere.*”³⁷ In essence, the unsigned chronicles give the author greater independence, in the sense that they enable the fantasy to liberate from any restraints and responsibilities. The historian should continuously intend to give equal chances to both the anonymous chronicles and those attributed to one author or another. In fact, nothing should lead to favouring the latter, granted that not few are the cases when their paternity is subject to misjudgement and, on their turn, they are ultimately transformed into anonymous writings.

Șerban V. Marin

Apariții editoriale despre Casa Regală a României

Pentru partea a doua a anului 2013, semnalăm apariția editorială a două lucrări bazate pe documente de arhivă: Diana Mandache, *Regele Mihai. Album Istoric*, tipărit la Editura Litera și primul volum din lucrarea *Regele Carol I în rapoartele diplomatice austro-ungare 1877-1914* (studiu introductiv, traducerea, adaptarea și notele: Sorin Cristescu), apărut la Editura Paideia și care cuprinde perioada 1877-1896, precum și volumele în limba germană *Die Briefe König Karls I. Von Rumänien an seine Familie* (Herausgegeben von Sorin Cristescu), band I (1878-1888), band II (1888-1895), band III (1895-1912), de asemenea publicat de către Editura Paideia.

Diana Mandache, autoarea albumului despre regele Mihai, a folosit surse documentare și fotografice din fondurile Arhivelor Naționale, Arhivelor Ministerului Afacerilor Externe, Arhivelor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Bibliotecii Naționale a României, Muzeului Național de Istorie a României și din colecții private. Albumul reunește imagini cu aspecte din viața celui care în decursul istoriei este cunoscut drept Regele Mihai al României, numit în copilărie, în familie, Miky, apoi Michael, iar mai târziu, de către Securitatea comunistă, Mihai de Hohenzollern, cu numele de cod Rex, Leon sau Străinul. Fotografii cunoscute, dar și inedite din toate perioadele vieții Regelui Mihai, alături de părinți, bunici, alte rude și apropiați, apoi cu propria familie acoperă diferite aspecte importante ale vieții și personalității acestuia: educația și anii de formare, ceremoniile și solemnitățile la care a participat în calitate de principe și de suveran al țării, modurile de petrecere a timpului liber și hobby-urile sale, dar și viața în exil.

---

³⁶ Actually, this latter was not published again in the new edition of Muratorian corpus!

³⁷ M. Foscarini, *op. cit.*, p. 153-154.

În finalul lucrării, în cadrul anexelor, autoarea prezintă documente din fondurile Arhivelor Naționale ale României: cuvântări, conferințe, programul școlii palatine, programul primirii în țară a MS Regina-Mamă Elena în 1940, dar și documente din arhiva CNSAS, respectiv note informative și telegrame aflate în rapoartele Securității Române din perioada exilului Regelui Mihai, un Extras din fișa personală a regelui și o Notă privind colegii de clasă ai acestuia văzuți ca o posibilă sursă de obținere de informații.

Acest album a fost lansat la Târgul de Carte Gaudeamus 2013 și s-a bucurat de aprecierile specialiștilor, Casei Regale și publicului.

În cazul celei de-a doua lucrări, editate de către Sorin Cristescu, baza documentară a constituit-o fondul arhivistic de copii dactilografiate de către istoricul Octavian Beu, consilier la ambasada României din Viena la sfârșitul anilor '30, aflat la Arhivele Naționale, dar și la Secția de Manuscrise a Bibliotecii Academiei Române, care cuprinde rapoartele diplomaților austro-ungari acreditați la București în perioada 1877-1916.

Sorin Cristescu, cel care a realizat studiul introductiv, traducerea și adaptarea documentelor, a ales să cerceteze numai acele rapoarte care relatează discuțiile diplomaților respectivi, cu rang de ministru plenipotențiar, cu principele și ulterior regele Carol I. La acestea se adaugă și documentele diplomatice germane, care relatează discuțiile suveranului cu diplomații Berlinului, publicate în colecția *Die grosse Politik der europaischen Kabinette*, Berlin, 1922-1925 (60 de volume). Miniștrii plenipotențiar au discutat în egală măsură cu președinții Consiliului de Miniștri în funcțiune, cu miniștrii Afacerilor Străine, cu liderii opoziției parlamentare, din care aflăm informații importante despre situația internă și externă a României.

Mirela Tirnă

Octavian Buda, *România fără anestezie. Discurs medical și modernitate în vremea lui Carol I, 1872-1912*, București, Editura Vremea, 2013, 492 p.

Autorul, Octavian Buda, licențiat în medicină și filozofie, doctor în științe medicale, conferențiar la Facultatea de Medicină a Universității "Carol Davila" din București, s-a remarcat prin publicarea de studii și cărți de istoria medicinei, psihiatrie judiciară, antropologie. *România fără anestezie* este o culegere de discursuri ale unor personalități ale României anilor 1872-1912, cu diferite specializări (medicină, drept, istorie), susținute în momente deosebite: primirea în Societatea Academică, inaugurarea unor instituții, deschiderea unor cursuri medicale. Așadar, lucrarea nu este un studiu istoric clasic, informațiile nu sunt probate prin trimeri la sursă, ci sunt expuneri personale, deosebit de interesante și valoroase, din domenii variate – științele naturii și cele sanitare, sociologie, histologie, fiziologie, neuropatologie, psihiatrie – cu privire la instituții medicale, precum Spitalul Brâncovenesc, Institutul de Fiziologie, Morga, Facultatea de Medicină din București, dar și la Ateneu.

Lucrarea începe cu o prefață a academicianului Dan Berindei, care apreciază eforturile autorului privind selecția celor 17 texte demonstrative, a discursurilor care ilustrează problemele, soluțiile, progresele înregistrate de personalitățile care au creat